

การแยกและศึกษาลักษณะของไลติคเฟจ
ที่จำเพาะต่อ *Escherichia coli* ที่ดื้อยาปฏิชีวนะ
Isolation and characterization of lytic phages
against antibiotic-resistant *Escherichia coli*

นริศรา ปัตถัย ปารีชาติ พุ่มขจร และพงศ์ศักดิ์ รัตนชัยกุลโสภณ*

ภาควิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

*Email: rattanachaikunsopon@yahoo.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ คือ เพื่อแยกและศึกษาคุณสมบัติของไลติคเฟจที่จำเพาะต่อ *Escherichia coli* ดื้อยาปฏิชีวนะชนิด extended spectrum beta-lactamase *Escherichia coli* (ESBL-*E.coli*) โดยทำการแยกแบคทีเรียโอเฟจ จากน้ำและน้ำเสียโดยวิธี enrichment method และ double agar layer method จากการทดลองสามารถแยกแบคทีเรียโอเฟจได้ 7 ชนิด/หรือโอโซเลตจากตัวอย่างน้ำต่างชนิดกัน โดยตั้งชื่อแบคทีเรียโอเฟจที่แยกได้ว่า EP1, EP2, EP3, EP4, EP5, EP6 และ EP7 ตามลำดับ การศึกษาความสามารถในการบุกรุกแบคทีเรียทดสอบ 17 ชนิดของแบคทีเรียโอเฟจโดยวิธี spot test พบว่า แบคทีเรียโอเฟจทุกโอโซเลตที่แยกได้ (ยกเว้น EP2) สามารถบุกรุกแบคทีเรียได้มากกว่าหนึ่งชนิด เมื่อนำแบคทีเรียโอเฟจไปศึกษารูปร่างภายใต้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่านพบว่า แบคทีเรียโอเฟจทุกโอโซเลตเป็นแบคทีเรียโอเฟจใน order *Caudovirales* โดยแบคทีเรียโอเฟจ EP1, EP2, EP3, EP5, EP6 and EP7 จัดอยู่ใน family *Siphoviridae* และแบคทีเรียโอเฟจ EP4 จัดอยู่ใน family *Podoviridae* การศึกษา one-step growth experiment ทำให้ทราบค่า latent period, burst time และ burst size ของแบคทีเรียโอเฟจแต่ละโอโซเลต การศึกษาสารพันธุกรรมของแบคทีเรียโอเฟจพบว่า แบคทีเรียโอเฟจทุกโอโซเลตมีสารพันธุกรรมเป็น double-stranded DNA และสามารถตัดได้ด้วยเอนไซม์ *EcoRI* จากการศึกษารูปแบบ DNA ที่ถูกตัดด้วยเอนไซม์โดยวิธี agarose gel electrophoresis และการศึกษารูปแบบโปรตีนโดยวิธี SDS-PAGE ของแบคทีเรียโอเฟจพบว่า แบคทีเรียโอเฟจที่แยกได้ทั้งหมดเป็นคนละชนิดกัน ซึ่งบ่งบอกถึงความหลากหลายของแบคทีเรียโอเฟจที่แยกได้

คำสำคัญ : ไลติคเฟจ *Escherichia coli* ดื้อยาปฏิชีวนะ การรักษาโรคด้วยแบคทีเรียโอเฟจ

Abstract

The objective of this study was to isolate and characterize lytic phages capable of infecting extended spectrum beta-lactamase *Escherichia coli* (ESBL-*E.coli*). Bacteriophages were isolated from water and wastewater samples using an enrichment protocol and the double agar layer method. Seven bacteriophages from different water samples were detected. They were named EP1, EP2, EP3, EP4, EP5, EP6 and EP7, respectively. The host ranges of the 7 bacteriophages were determined by performing spot tests with 17 bacterial strains. All bacteriophages, except EP2, infected more than one bacterial host. Transmission electron microscopy revealed the bacteriophages belonged to the order *Caudovirales*. Bacteriophage EP1, EP2, EP3, EP5, EP6 and EP7 were members of the family *Siphoviridae*, but bacteriophage EP4 belonged to the family *Podoviridae*. One-step growth experiment

was employed to determine a latent period, a burst time and a burst size of each bacteriophage. All bacteriophages had a double-stranded DNA which was digested with *EcoRI*. DNA restriction patterns by agarose gel electrophoresis and protein profiles by SDS-PAGE of the bacteriophages showed the diversity among the isolated bacteriophages.

Keywords: Lytic phages; Antibiotic-resistant *Escherichia coli*; Phage therapy

บทนำ

Escherichia coli เป็นแบคทีเรียแกรมลบ รูปแท่ง อยู่ใน family Enterobacteriaceae และจัดอยู่ในกลุ่ม facultative anaerobe พบได้ในลำไส้ใหญ่ของคนและสัตว์เลือดอุ่นเกือบทุกชนิด *E.coli* ส่วนใหญ่มักไม่ทำให้เกิดโรคโดยอาศัยเป็น normal flora ในร่างกายคนและสัตว์ มีเพียงบางสายพันธุ์เท่านั้นที่สามารถก่อให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษ (food poisoning) และทำให้เกิดอาการท้องร่วง กระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบ ซึ่งถ่ายทอดโดยการกินอาหารหรือดื่มน้ำที่มีการปนเปื้อนของเชื้อสายพันธุ์ดังกล่าว นอกจากนี้ *E.coli* ยังสามารถก่อโรคนอกกระบบทางเดินอาหารได้ด้วย ได้แก่ โรคติดเชื้อในทางเดินปัสสาวะ เยื่อหุ้มสมองอักเสบ และโลหิตเป็นพิษ เป็นต้น

E.coli สายพันธุ์ที่ก่อโรคในทางเดินอาหารซึ่งจัดเป็น foodborne pathogen มีหลายสายพันธุ์ อาจเรียกโดยรวมว่า diarrheagenic *E.coli* คือ enterohemorrhagic *E.coli* (EHEC) หรือ Shiga toxin-producing *E.coli*; STEC) สายพันธุ์ที่รู้จักกันดีคือ *E.coli* O157:H7, enterotoxigenic *E.coli* (ETEC), enteropathogenic *E.coli* (EPEC), enteroaggregative *E.coli* (EAEC), enteroinvasive *E.coli* (EIEC) และ diffusely adherent *E.coli* (DAEC) [1] เป็นต้น อาการที่พบบนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ diarrheagenic *E.coli* ได้แก่ ปวดท้องถ่ายเหลวเป็นน้ำ มีแก๊สในกระเพาะอาหาร คลื่นไส้ อาเจียน และอาจมีไข้ร่วมด้วย การรักษาโรคติดเชื้อ *E.coli* นิยมใช้ยาในกลุ่ม β -lactam (beta-lactam) ได้แก่ penicillin, amoxicillin และ trimethoprim-sulfamethoxazole เป็นต้น

การรักษาโรคติดเชื้อ *E.coli* ด้วยยาปฏิชีวนะมาเป็นระยะเวลายาวนาน ส่งผลให้เชื้อจุลินทรีย์มีการ

ปรับตัวและดื้อต่อยาปฏิชีวนะอย่างกว้างขวาง เนื่องจาก *E.coli* บางสายพันธุ์สามารถสร้างเอนไซม์ beta-lactamase ที่ทำลายยาในกลุ่ม beta-lactam ได้ กว้างขวาง จึงเรียก *E.coli* สายพันธุ์ที่สามารถผลิตเอนไซม์ที่สามารถทำลายยาในกลุ่ม beta-lactam ได้หลากหลายชนิดนี้ว่า extended spectrum beta-lactamase *E.coli* หรือ ESBL-producing *E.coli* (ในที่นี้จะขอเรียกสั้นๆ ว่า ESBL-*E.coli*) โดยเอนไซม์ดังกล่าวยังสามารถทำลายยาในกลุ่ม beta-lactam ที่ถูกพัฒนาให้มีความทนทานต่อฤทธิ์ของเอนไซม์ beta-lactamase แล้ว เช่น cephalosporin ได้ด้วย ด้วยเหตุนี้จึงมักมีผลทำให้การรักษาโรคติดเชื้อ ESBL-*E.coli* ทำได้ลำบาก และเป็นปัญหาในการรักษามากขึ้นทุกที

แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาโรคติดเชื้อที่ดื้อยา คือการพัฒนายาปฏิชีวนะให้มีประสิทธิภาพดีทนต่อการทำลายของเอนไซม์ที่เชื้อแบคทีเรียสร้าง แต่วิธีนี้ทำได้ค่อนข้างยาก ต้องใช้เวลาในการพัฒนายาที่ค่อนข้างยาวนาน และเมื่อเชื้อมีการปรับตัวได้ ในเวลาอีกไม่นานก็จะสามารถดื้อต่อยาที่ผลิตออกมาใหม่นั้นได้ อีกแนวทางหนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจอย่างมากคือ การรักษาโรคติดเชื้อด้วยแบคทีริโอเฟจ (bacteriophage) หรือเฟจ (phage) โดยการค้นหาแบคทีริโอเฟจที่มีความสามารถในการทำลายแบคทีเรียก่อโรคนั้นเพื่อนำมาใช้แทนยาปฏิชีวนะ เรียกวิธีการรักษาโรคติดเชื้อด้วยเฟจนี้ว่า phage therapy [2, 3] ซึ่งมีข้อดีเหนือกว่าการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะอยู่หลายประการ คือ การหาแบคทีริโอเฟจจากธรรมชาติ หาได้ง่าย ใช้เวลานานเมื่อเทียบกับการคิดค้นยาปฏิชีวนะขนานใหม่ แบคทีริโอเฟจมีความจำเพาะต่อโฮสต์ (host) หรือแบคทีเรียค่อนข้างสูง จึงทำลายเฉพาะแบคทีเรียเป้าหมายเท่านั้น ไม่ออกฤทธิ์กว้างเช่นที่พบในยา

ปฏิชีวนะซึ่งอาจมีผลข้างเคียงกับ normal flora ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายคนและสัตว์ และการใช้แบคทีเรียโอเฟจก่อนล้างปลอดภัยไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อแบคทีเรียเป้าหมายถูกกำจัดหรือทำลายให้หมดไป แบคทีเรียโอเฟจนั้นก็จะเป็น inert particles ที่ไม่เป็นอันตรายต่อเซลล์และสิ่งแวดล้อมใดๆ

ดังนั้นในการศึกษานี้จึงมีเป้าหมายที่จะตรวจหาแบคทีเรียโอเฟจที่สามารถทำลาย ESBL-*E.coli* โดยจะทำการแยกแบคทีเรียโอเฟจจากน้ำทิ้ง น้ำเสียจากแหล่งต่างๆ จากนั้นนำแบคทีเรียโอเฟจที่แยกได้มาศึกษาคุณสมบัติบางประการ เช่น ความสามารถในการทำลายแบคทีเรียชนิดอื่น รูปร่างกายใต้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน ชนิดสารพันธุกรรม เพื่อการจัดจำแนกชนิดของแบคทีเรียโอเฟจ ลักษณะการเจริญของแบคทีเรียโอเฟจ ตลอดจนโปรตีนที่เป็นส่วนประกอบหลักของแบคทีเรียโอเฟจนั้น ซึ่งคาดว่าข้อมูลเกี่ยวกับแบคทีเรียโอเฟจที่จำเพาะต่อ ESBL-*E.coli* นี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการรักษาโรคติดเชื้อ ESBL-*E.coli* เพื่อทดแทนการใช้ยาปฏิชีวนะได้ในอนาคต

2. วัสดุอุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

2.1. แบคทีเรียและอาหารเลี้ยงเชื้อ

ESBL-*E.coli* ที่ใช้ในการศึกษานี้ได้รับมาจากโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อําเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้แบคทีเรียนี้เป็นโฮสต์เซลล์ (host cell) สำหรับใช้ในการแยกแบคทีเรียโอเฟจจากแหล่งน้ำตัวอย่าง และใช้ในการเพิ่มจำนวนและการศึกษาคุณสมบัติต่างๆ ของแบคทีเรียโอเฟจที่แยกได้

การศึกษาคูสมบัติของแบคทีเรียโอเฟจในการทำลายแบคทีเรียสายพันธุ์ต่างๆ แบคทีเรียทดสอบที่ใช้แสดงไว้ในตารางที่ 1

การเลี้ยง ESBL-*E.coli* ใช้อาหาร NB (Nutrient broth) แบคทีเรียทดสอบใช้อาหาร NB หรือ BHI (Brain heart infusion) (ขึ้นกับชนิดของเชื้อ) บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง แบคทีเรียทุกชนิดที่ใช้ในการทดลองจะเก็บรักษาใน

อาหารที่เติม glycerol 20 % และเก็บไว้ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียสจนกว่าจะนำมาใช้

2.2. การแยกแบคทีเรียโอเฟจและการตรวจหาแบคทีเรียโอเฟจในน้ำตัวอย่าง

เก็บตัวอย่างน้ำ/น้ำทิ้ง/น้ำเสียจากแหล่งต่างๆ ประมาณ 100 มิลลิลิตร/แห่ง เพื่อใช้สำหรับแยกแบคทีเรียโอเฟจที่จำเพาะต่อ ESBL-*E.coli* โดยวิธี enrichment method [4] ดังนี้ นำตัวอย่างน้ำปริมาตร 10 มิลลิลิตร มาปั่นเหวี่ยงด้วยเครื่อง centrifuge ที่ 4,500 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที เก็บส่วนใส (supernatant) มากรองด้วยกระดาษกรอง (membrane filter) ขนาด 0.22 ไมโครเมตร เก็บส่วนใสที่ผ่านการกรอง (filtrate 1) ปริมาตร 5 มิลลิลิตรใส่ลงในอาหาร double strength NB broth ปริมาตร 5 มิลลิลิตร และเติมเชื้อแบคทีเรีย ESBL-*E.coli* ที่บ่มข้ามคืน (18-24 ชั่วโมง) ลงไป ปริมาตร 100 ไมโครลิตร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส นาน 24 ชั่วโมง แล้วนำไปปั่นเหวี่ยงที่ 4,500 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที เก็บส่วนใสมากรองด้วยกระดาษกรองขนาด 0.22 ไมโครเมตร นำส่วนใสที่ผ่านการกรอง (filtrate 2) ไปตรวจหาแบคทีเรียโอเฟจที่จำเพาะต่อ ESBL-*E.coli* โดยวิธี spot test [5] ซึ่งมีขั้นตอนคือ ใช้ไม้พันสำลีที่ผ่านการฆ่าเชื้อจุ่มลงใน ESBL-*E.coli* ที่บ่มข้ามคืน นำไปป้ายลงบนผิวหน้าอาหาร NA (nutrient agar) ให้ทั่วจานอาหาร จากนั้นหยด filtrate 2 ที่เตรียมไว้ปริมาตร 10 ไมโครลิตร ลงบนผิวหน้าอาหาร NA รอให้ filtrate 2 ซึมลงในเนื้ออาหาร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง หากพบ clear zone แสดงว่าใน filtrate 2 มีแบคทีเรียโอเฟจที่จำเพาะต่อ ESBL-*E.coli*

2.3. การนับจำนวนและการเพิ่มจำนวนแบคทีเรียโอเฟจ

การนับจำนวนแบคทีเรียโอเฟจใช้วิธี double agar layer plaque assay โดยนำสารละลายแบคทีเรียโอเฟจ (phage lysate) มาเจือจาง (ten-fold serial dilution) นำตัวอย่างที่ระดับความเจือจางต่างๆ ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ใส่ในอาหาร NA soft agar ปริมาตร 4.5 มิลลิลิตร เติม ESBL-*E.coli* ที่บ่มข้ามคืน

ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ลงในอาหาร NA soft agar ผสมให้เข้ากันด้วยเครื่อง vortex mixer แล้วเทลงบนอาหาร NA agar plate รออาหารแข็งตัว นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง นับจำนวน plaque ที่เกิดขึ้นบนอาหารเลี้ยงเชื้อ และรายงานจำนวนแบคทีเรียโอเฟจในหน่วย plaque-forming unit (pfu)/ml

การเพิ่มจำนวนแบคทีเรียโอเฟจ (bacteriophage propagation) ทำโดยใช้ loop เขี่ย plaque ใส่ลงใน ESBL-*E.coli* ที่เจริญอยู่ในระยะ log phase ปริมาตร 10 มิลลิตร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง นำไปปั่นเหวี่ยงด้วยเครื่อง centrifuge ที่ 4,500 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที เก็บส่วนใสมากรองด้วยกระดาษกรองขนาด 0.22 ไมโครเมตร ของเหลวที่ได้จากการกรองเรียกว่า phage lysate นำไปเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียสเพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

2.4. การศึกษาคุณสมบัติของแบคทีเรียโอเฟจในการทำลายแบคทีเรียสายพันธุ์ต่าง ๆ

การศึกษาคุณสมบัติของแบคทีเรียโอเฟจในการทำลายแบคทีเรียสายพันธุ์ต่าง ๆ ใช้แบคทีเรียทดสอบจำนวน 17 ชนิด (ตารางที่ 1) โดยวิธี spot test ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น หากพบ clear zone แสดงว่าแบคทีเรียโอเฟจมีความสามารถในการทำลายแบคทีเรียชนิดนั้น

2.5. การศึกษารูปร่างแบคทีเรียโอเฟจภายใต้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน

แบคทีเรียโอเฟจที่จะนำไปศึกษาภายใต้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน (Transmission electron microscope, TEM) (JEOL, JEM-1230, Japan) นำมาทำให้มีความเข้มข้นสูง (high titer) โดยใช้เครื่อง freeze dryer วิธีการคือ นำ phage lysate ปริมาตร 1 มิลลิตรที่แช่แข็งไว้แล้ว ใส่ลงในเครื่อง freeze dryer ประมาณ 2-3 ชั่วโมง ตรวจสอบจำนวนแบคทีเรียโอเฟจโดยวิธี double agar layer plaque assay (ควรมากกว่า 10^9 pfu/ml) จากนั้นจึงนำไปศึกษาภายใต้กล้อง TEM โดยใช้วิธีการย้อมแบบ

negative stain ด้วย uranyl acetate ความเข้มข้น 2 % (w/v) บน carbon coated grid

2.6. การศึกษาการเจริญของแบคทีเรียโอเฟจ

การศึกษาการเจริญของแบคทีเรียโอเฟจ (one step grow curve) ทำโดยการนำ ESBL-*E.coli* ที่เจริญอยู่ในระยะ log phase ปริมาตร 10 มิลลิตร มาเติม phage lysate ซึ่งมีความเข้มข้น 1×10^9 pfu/ml ปริมาตร 1 มิลลิตร นำไปบ่มที่ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที เมื่อครบกำหนดนำไปปั่นเหวี่ยงด้วยเครื่อง centrifuge ที่ 4,500 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 นาที นำตะกอนที่ได้มาละลายใน NB ปริมาตร 100 มิลลิตร จากนั้นนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เก็บตัวอย่างครั้งละ 5 มิลลิตร ที่เวลา 0, 10, 20, 30, 40, 60, 80, 100, 120, 150, 180, 210, 240, 270, 300 และ 330 นาที นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 4,500 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที นำส่วนใสที่ได้ไปกรองผ่าน membrane filter ที่มีขนาดเท่ากับ 0.22 ไมโครเมตร นำของเหลวที่ผ่านการกรองไปหาปริมาณแบคทีเรียโอเฟจโดยวิธี double agar layer plaque assay และนำปริมาณแบคทีเรียโอเฟจ (pfu/infected cell) ที่นับได้ที่เวลาต่างๆ ไปสร้างกราฟ one-step growth curve เพื่อหาค่า latent period, burst time และ burst size

2.7. การศึกษาโปรตีนของแบคทีเรียโอเฟจ

นำ phage lysate มาสกัดโปรตีนโดยใช้ชุดสกัดสำเร็จรูป All-in-One Purification kit (Norgen Biotek, Ontario, Canada) และเก็บโปรตีนที่ได้ไว้ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียสจนกว่าจะใช้ การศึกษาโปรตีนของแบคทีเรียโอเฟจโดยวิธี sodium dodecyl sulphate polyacrylamide gel electrophoresis (SDS-PAGE) ทำตามวิธีของ Laemmli [6]

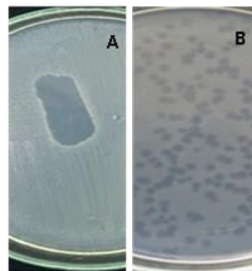
2.8. การศึกษาสารพันธุกรรมของแบคทีเรียโอเฟจ

นำ phage lysate มาสกัดสารพันธุกรรมโดยใช้ชุดสกัด PureLink™ Viral RNA/DNA Mini Kit (Invitrogen) จากนั้นนำสารพันธุกรรมที่ได้มาตัดด้วยเอนไซม์ RNase, Nuclease S1 และ restriction endonucleases ตามสภาวะที่บริษัทผู้ผลิตเอนไซม์กำหนด (Promega) หลังจากสารพันธุกรรมถูกตัดด้วยเอนไซม์ดังกล่าวแล้ว นำไปให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส นาน 10 นาที แล้วนำไปศึกษาโดยวิธี agarose gel electrophoresis

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. การแยกและการตรวจหาแบคทีเรียโอเฟจจากน้ำตัวอย่าง

จากน้ำตัวอย่างจำนวน 39 ตัวอย่างที่นำมาแยกและตรวจหาแบคทีเรียโอเฟจที่จำเพาะต่อ ESBL-*E.coli* พบว่ามีจำนวน 25 ตัวอย่างที่ให้ผลการทดสอบ spot test เป็นบวกคือปรากฏ clear zone บนผิวหน้าอาหาร (รูปที่ 1A) และเมื่อนำตัวอย่างที่ให้ผลการทดสอบ spot test เป็นบวกไปตรวจยืนยันการมีแบคทีเรียโอเฟจอยู่ในน้ำตัวอย่างด้วยวิธี double agar layer plaque assay พบว่ามี 7 ตัวอย่างที่พบจุดใส (clear plaque) บนผิวหน้าอาหาร (รูปที่ 1B) แสดงว่าในน้ำตัวอย่างทั้ง 7 นี้จะมีแบคทีเรียโอเฟจที่จำเพาะต่อ ESBL-*E.coli* อยู่จริงและเป็นไลติกเฟจ (lytic phage) เพราะสามารถทำให้เกิดการตายของโฮสต์ [2] ตั้งชื่อแบคทีเรียโอเฟจที่แยกได้ดังนี้ว่า EP1, EP2, EP3, EP4, EP5, EP6 และ EP7 ตามลำดับ

รูปที่ 1 การทดสอบ spot test ที่ให้ผลบวก (A) และลักษณะ plaque ที่พบบนผิวหน้าอาหารเมื่อทำ double agar layer plaque assay (B)

2. ความสามารถของแบคทีเรียโอเฟจในการทำลายแบคทีเรียสายพันธุ์อื่น

เมื่อนำแบคทีเรียโอเฟจทั้ง 7 ไอโซเลตที่แยกได้ไปทดสอบความสามารถในการทำลายแบคทีเรียชนิดอื่นอีก 17 สายพันธุ์ พบว่า แบคทีเรียโอเฟจที่แยกได้ส่วนใหญ่สามารถทำลายแบคทีเรียชนิดอื่นได้ด้วย (นอกเหนือจากโฮสต์) โดย EP1, EP3 และ EP5 สามารถทำลายแบคทีเรียอื่นได้อีก 2-3 ชนิด และ EP4, EP6 และ EP7 สามารถทำลายแบคทีเรียอื่นได้อีกอย่างน้อยหนึ่งชนิด ดังนั้นแบคทีเรียโอเฟจทุกไอโซเลตที่แยกได้จึงน่าจะจัดเป็นพวก broad-host-range bacteriophage [7],[8] ยกเว้น EP2 ที่ไม่สามารถทำลายแบคทีเรียทุกสายพันธุ์ที่นำมาทดสอบจึงน่าจะเป็น narrow-host-range bacteriophage [9] (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ความสามารถของแบคทีเรียโอเฟจในการทำลายแบคทีเรียสายพันธุ์อื่น

Bacteria	EP1	EP2	EP3	EP4	EP5	EP6	EP7
Gram-negative bacteria							
<i>ESBL-Escherichia coli</i>	+	+	+	+	+	+	+
<i>Escherichia coli</i> O157:H7	+	-	-	-	-	-	-
<i>Escherichia coli</i> ATCC25922	-	-	-	-	-	-	-
<i>Escheichia coli</i> 0001 (phage T4 sensitive)	+	-	-	-	-	-	-
<i>Klebsiella pneumoniae</i> ATCC27736	-	-	-	-	-	-	-
<i>Pseudomonas aeruginosa</i> ATCC27853	-	-	-	-	-	-	-
<i>Serratia marcescens</i> ATCC8100	-	-	-	-	+	-	-
<i>Enterobacter aerogenes</i> ATCC13048	-	-	-	-	-	-	-
<i>Proteus vulgaris</i> ATCC29905	-	-	-	-	-	-	-
<i>Salmonella typhi</i> DMS5784	-	-	-	-	-	-	-
<i>Shigella dysenteriae</i> DMST15111	-	-	-	-	-	-	-
<i>Shigella flexneri</i> DMST4423	-	-	-	-	-	-	-
<i>Shigella boydii</i> DMST28180	-	-	+	-	-	+	+
<i>Shigella sonnei</i> ATCC11060	-	-	-	-	-	-	-
Gram-positive bacteria							
<i>Staphylococcus epidermidis</i>	+	-	+	+	+	-	-
<i>Staphylococcus aureus</i> ATCC25923	-	-	-	-	-	-	-
<i>Bacillus cerus</i> ATCC11778	-	-	-	-	-	-	-
<i>Bacillus subtilis</i> ATCC6633	-	-	+	-	-	-	-

หมายเหตุ + หมายถึง แบคทีเรียโอเฟจสามารถทำลายแบคทีเรีย

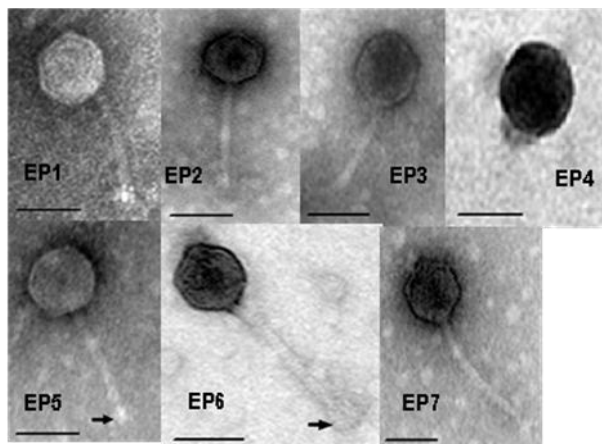
- หมายถึง แบคทีเรียโอเฟจไม่สามารถทำลายแบคทีเรีย

3. การจัดจำแนกแบคทีเรียโอเฟจ

จากการศึกษารูปร่างของแบคทีเรียโอเฟจ EP1-EP7 ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ TEM พบว่าแบคทีเรียโอเฟจทุกตัวเป็น tailed phage จัดอยู่ใน order *Caudovirales* [7] สามารถจัดจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม [9] ดังนี้ แบคทีเรียโอเฟจ EP1, EP2, EP3, EP5, EP6 และ EP7 มีหัวแบบ isomeric มีหางยาว จัดอยู่ใน family *Siphoviridae* และ แบคทีเรียโอเฟจ EP4 มีหัวแบบ isomeric มีหางสั้น จัดอยู่ใน family *Podoviridae* (รูปที่ 2) ขนาดหัวและความยาวหางของแบคทีเรียโอเฟจ แสดงไว้ในตารางที่ 2

4. การเจริญของแบคทีเรียโอเฟจ

การนำแบคทีเรียโอเฟจแต่ละตัวที่แยกได้มาศึกษาลักษณะการเจริญโดยการสร้างกราฟ one step growth curve เพื่อให้ทราบถึงช่วงเวลาที่เกิดการเพิ่มจำนวนภายในโฮสต์จนกระทั่งปลดปล่อยแบคทีเรียโอเฟจ รุ่นลูก (progeny phage) ออกสู่เซลล์ซึ่งเรียกว่า latent period เวลาที่มีการปลดปล่อยอนุภาคไวรัสออกมากที่สุดเป็นหนึ่งในรอบของการเจริญซึ่งเป็นเวลาที่โฮสต์เกิดการแตกสลายไปมากที่สุดเช่นกัน เรียกว่า burst time และค่าเฉลี่ยของปริมาณแบคทีเรียโอเฟจที่ปลดปล่อยออกมาต่อแบคทีเรียหนึ่งเซลล์ (pfu/infected cell) เรียกว่า burst size [10] ผลการทดลองสรุปไว้ในตารางที่ 3

รูปที่ 2 รูปร่างของแบคทีริโอเฟจ EP1-EP7 ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ TEM (Bar = 50 nm)

ตารางที่ 2 การจัดจำแนกแบคทีริโอเฟจตามสัณฐานวิทยา

Bacteriophages	Family	Head (nm) (WxL) ^a	Tail (nm)
EP1	<i>Siphoviridae</i>	56.67x56.67	103.33
EP2	<i>Siphoviridae</i>	50x60	120
EP3	<i>Siphoviridae</i>	50x55.67	66.67
EP4	<i>Podoviridae</i>	43.33x43.33	10
EP5	<i>Siphoviridae</i>	56.67x50	96.67
EP6	<i>Siphoviridae</i>	50x56	133.33
EP7	<i>Siphoviridae</i>	50x56.67	100

^aW = ความกว้าง; L = ความยาว

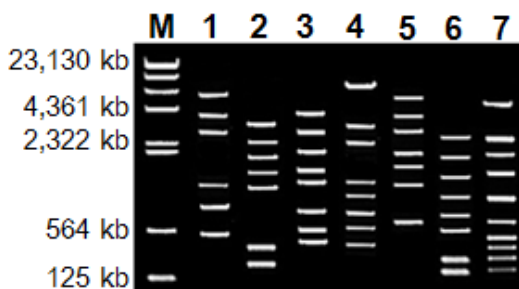
ตารางที่ 3 latent period, burst time และ burst size ของแบคทีริโอเฟจ

Bacteriophages	Latent period (min)	Burst time (min)	Burst size (pfu/infected cell)
EP1	30	100	410.26
EP2	30	100	794.87
EP3	30	180	632.48
EP4	40	240	367.52
EP5	30	210	1102.56
EP6	30	180	4529.91
EP7	30	210	1188.03

5. ชนิดของสารพันธุกรรมของแบคทีริโอเฟจ

จีโนมของแบคทีริโอเฟจ EP1-EP7 ถูกตัดได้ด้วย restriction endonuclease *EcoRI* (รูปที่ 3) แต่ไม่ถูกตัดด้วย *RNAse* ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่ตัด RNA และ

ไม่ถูกตัดด้วย *Nuclease S1* ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่ตัด single stranded DNA (ไม่ได้แสดงข้อมูล) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าจีโนมของแบคทีริโอเฟจทั้งหมดเป็น double stranded DNA [11]

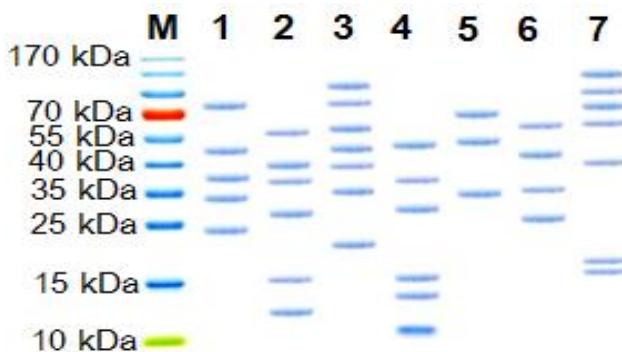

รูปที่ 3 agarose gel electrophoresis ของจีโนมของแบคทีริโอเฟจ EP1-EP7 ที่ตัดด้วยเอนไซม์ *EcoRI* (lane M = Lambda DNA cut with *HindIII* ; lane 1-7 = bacteriophage genome EP1-EP7)

6. โปรตีนโครงสร้างของแบคทีริโอเฟจ

เมื่อศึกษาโปรตีนโครงสร้างหลักของแบคทีริโอเฟจโดยวิธี SDS-PAGE พบว่าแบคทีริโอเฟจแต่ละชนิดมีรูปแบบของแถบโปรตีน (protein profile) ที่ปรากฏบนแผ่น gel แตกต่างกันทั้ง

ในแง่ของจำนวนแถบโปรตีนและ/หรือขนาดของแถบโปรตีน (รูปที่ 4 และตารางที่ 4) ผลการทดลองนี้เป็นอีกหนึ่งข้อมูลที่ยืนยันว่าแบคทีริโอเฟจที่แยกได้ทั้งหมดเป็นแบคทีริโอเฟจคนละชนิดกัน [12]

รูปที่ 4 โปรตีนที่เป็นส่วนประกอบของแบคทีริโอเฟจ EP1-EP7 เมื่อศึกษาด้วยวิธี SDS-PAGE (M = PageRuler Prestained Protein Ladder; 1-7 = proteins of bacteriophage EP1-EP7)

ตารางที่ 4 จำนวนและขนาดของโปรตีนของแบคทีริโอเฟจ

Bacteriophages	Protein bands	
	No. of bands	Size (kDa)
EP1	5	24, 34, 38,48, 85
EP2	6	13, 16, 28, 38, 40, 60
P3	7	22, 35, 40, 48, 65, 85, 120
EP4	6	12, 14, 17, 30, 38, 48
P5	3	35, 50, 70
EP6	4	26, 35, 42, 63
EP7	7	16, 17, 40, 63, 70, 100, 130

สรุปและเสนอแนะ

การศึกษานี้สามารถแยกไลติกเฟจที่มีความจำเพาะต่อ ESBL-*E.coli* ได้จากธรรมชาติ แบคทีริโอเฟจที่แยกได้เหล่านี้แม้ว่าจะจัดอยู่ในกลุ่ม tailed phage ซึ่งเป็นแบคทีริโอเฟจที่พบมากที่สุดในธรรมชาติ [9] แต่ก็มีคุณสมบัติต่างกันทั้งรูปร่าง ลักษณะการเจริญ และตลอดจนโปรตีนซึ่งเป็นส่วนประกอบหลัก แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของแบคทีริโอเฟจที่จำเพาะต่อแบคทีเรียชนิดใดชนิดหนึ่ง และความเป็นไปได้ที่จะใช้แบคทีริโอเฟจในการทำลายแบคทีเรียก่อโรคที่ดื้อยาเพื่อทดแทนการใช้ยาปฏิชีวนะ [2] นอกจากนี้ยังพบว่าแบคทีริโอเฟจบางตัวที่แยกได้สามารถทำลายโฮสต์ได้มากกว่าหนึ่งชนิด ดังนั้นแบคทีริโอเฟจชนิดหนึ่งจึงน่าจะสามารถนำไปใช้ในการรักษาโรคติดเชื้อได้มากกว่าหนึ่งชนิดด้วย [7, 8] อีกทั้งแบคทีริโอเฟจต่างชนิดกันแต่สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อชนิดเดียวกัน ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบของ bacteriophage cocktail [13] คือนำมาใช้ร่วมกันเพื่อให้ได้ผลการรักษาที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามหากจะนำแบคทีริโอเฟจเหล่านี้ไปใช้งานจริงในสิ่งมีชีวิต จำเป็นต้องมีการศึกษาอีกมากไม่ว่าจะเป็นในแง่ของคุณสมบัติเฉพาะตัวของแบคทีริโอเฟจ จำนวนแบคทีริโอเฟจต่อจำนวนโฮสต์เซลล์ที่เหมาะสม (multiplicity of infection; MOI) ความปลอดภัยเมื่อแบคทีริโอเฟจเข้าสู่ร่างกายของสิ่งมีชีวิต

ประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกันของแบคทีริโอเฟจ (ในกรณีที่ใช้แบคทีริโอเฟจมากกว่าหนึ่งชนิด) และความเป็นปฏิปักษ์ต่อกันระหว่างแบคทีริโอเฟจแต่ละตัว เป็นต้น หากแบคทีริโอเฟจที่ได้จากการศึกษานี้สามารถนำไปใช้งานได้จริงในอนาคตจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการรักษาโรคติดเชื้อที่เกิดจากแบคทีเรียดื้อยาซึ่งนับวันจะเป็นปัญหาในการรักษามากขึ้นเรื่อยๆ

เอกสารอ้างอิง

- [1] Nataro, J.P. and Kaper, J.B. 1998. "Diartheagenic *Escherichia coli*". **Clinical Microbiology Reviews**. 11(1): 142-201.
- [2] Kropinski, A.M. 2006. "Phage therapy- Everything old is new again". **Canadian Journal of Infectious Disease and Medical Microbiology**. 17(5): 297-306.
- [3] Greer, G.G. 2005. "Bacteriophage control of foodborn bacteria". **Journal of Food Protection**. 68(5): 1102-1111.
- [4] Bao, H., Zhang, H. and Wang, R. 2011. "Isolation and characterization of bacteriophages of *Salmonella enteric* serovar Pullorum". **Poultry Science**. 90(10): 2370-2377.

- [5] Lu, Z., Breidt, Jr. F., Fleming, H.P., Altermann, E. and Klaenhammer, T.R. 2003. "Isolation and characterization of a *Lactobacillus plantarum* bacteriophage, ϕ JL-1, from a cucumber fermentation". **International Journal of Food Microbiology**. 84 (2): 225-235.
- [6] Laemmli, U.K. 1970. "Cleavage of structural proteins during the assembly of the head of bacteriophage T4". **Nature**. 227(5259): 680-685.
- [7] Garbe, J., Wesche, A., Bunk, B., Kazmierczak, M., Selezska, K., Rohde, C., Sikorski, J., Rohde, M., Jahn, D. and Schobert, M. 2010. "Characterization of JG024, a *Pseudomonas aeruginosa* PB1-like broad host range phage under simulated infection conditions". **BMC Microbiology**. 10(301): 1-10.
- [8] Jensen, E.C., Schrader, H.S., Rieland, B., Thompson, T.L., Lee, K.W., Nickerson, K.W. and Kokjohn, T.A. 1998. "Prevalence of broad-host-range lytic bacteriophages of *Sphaerotilus natans*, *Escherichia coli*, and *Pseudomonas aeruginosa*". **Applied and Environmental Microbiology**. 64(2): 575-580.
- [9] Ackermann, H.W. 2003. "Bacteriophage observations and evolution". **Research in Microbiology**. 154: 245-251.
- [10] Chow, J.J., Batt, C.A. and Sinskey, A.J. 1988. "Characterization of *Lactobacillus bulgaricus* bacteriophage ch2". **Applied and Environmental Microbiology**. 54(5): 1138-1142.
- [11] Shahrabak, S.S., Khodabandehlou, Z., Shahverdi, A.R., Skunik, M., Ackermann, H.W., Varjosalo, M., Yazdi, M.T., and Sepehrizadeh, Z. 2013. "Isolation, characterization and complete genome sequence of Phax1: a phage of *Escherichia coli* O157:H7". **Microbiology**. 159: 1629-1638.
- [12] Elshayeb, A.A., Yagoub, S.O., Yousif, A.S., Abedalkareem, E.A., Elhag, S.M. and Elagib, A.A. 2011. "Identification of protein profiles of *Escherichia coli*, *Staphylococcus aureus* and their corresponding phages". **American Journal Biotechnology and Molecular Sciences**. 1(2): 39-44.
- [13] Flynn, G.O., Ross, R.P., Fitzgerald, G.F. and Coffey, A. 2004. "Evaluation of a cocktail of three bacteriophages for biocontrol of *Escherichia coli* O157:H7". **Applied and Environmental Microbiology**. 70(6): 3417-3424.